

Teşekkürler

– Ümran ÖZLÜK · 21 Mayıs 2010

YORULDUM DOST ARAMAKTAN

Hepimizin zevkle dinlediği bir türkü vardır:

Seyyah oldum şu âlemi gezerim,
Bir dost bulamadan gün akşam oldu.

Plak kaç defa döndü ve kaç yıl geçti habersiz ömrünüzden, dostunuzu bulabildiniz mi?

Klasik söylemde hepimiz hayat merdiveninin bir basamağında, hep dost aradığımızı ve bulamadığımızı söyleriz. Peki, biz başkaları için dost olabiliyor muyuz? Hangimiz aşağıdaki gibi bir arayış içinde değiliz ki ?

Canda can olan, yoklukta var eden, hüznümüzü de, kederimizi de aynı coşku ve içtenlikle paylaşmayı bilen dost aramıyor muyuz? Yorulduğumuzda sırtımızı dayayacağımız bir kuru dal, dikenli çalı bile olsa güvenle yaslanabileceğimiz, bir taş duvar gibi görmeyen ,duymayan ve sadece yüreği ile konuşan can aramıyor muyuz?

Yürekten tereddütsüz gel diyebilen, ister kar bora fırtına, ister gün güneşli hava da, bizi yıkık dökük bile olsa gönül hanında konuk edecek candan dostları aramıyor muyuz? Bir kış günü boz bulanık bulutlarla kaplı yalnız dağ başlarında, lapa lapa yağan kar da, kırk ikindi yağmurlarının yağdığı, şimşeklerin çıktığı, yıldırımların düştüğü o korkunç fırtınalı havalarda, gönül fırtınalarının ak köpüklü dalgalarında gel- gitleri yaşarken, sessiz koy gibi sığınacağımız bir dost aramıyor muyuz?

Kırk bir pencere kenarı bile olsa konabileceğimiz, bizi koruyacak, bir parça ekmek kırığı ya da birkaç darı gibi bize içten tebessüm edecek bir can aramıyor muyuz? Bütün isteklerin sıralandığı dost hepimizin beklentisi değil mi?

Toplum olarak acıyı paylaşabiliyoruz da, başarı ve sevinci paylaşmayı da aynı coşku ile yüreğimize sığdırmayı becerebiliyor muyuz? Her şeyin madde olduğu bu devirde, son lokmasını da paylaşmayı bilen, ağlasa da, gülen gözleriyle hepimizin gözyaşını silmeye çalışan can da can aramıyor muyuz? Ayın bile saklandığı kapkaranlık gecede, bize güneşler yaratıp aydınlık veren dostu aramıyor muyuz.?

-'' Yoruldum artık seni aramaktan ey dost. Neredesin? Ey dost neredesin! .Sen gelmesen de ben sana geleyim. Senin yapman gerekenleri ben sana yapayım. Gel de acılarına sarılayım. Beynin karışıklılığını

alayım. İçindeki acılara sarılayım, sırlarının kölesi olayım, sana can diyeyim. Neredesin! Ey dost neredesin" demiyor muyuz?

Seyyah olup çok uzaklarda kanadı kırık kınalı keklik gibi her çalı başında şakımanın gereği yok. Hızlı gelişen teknoloji, kim ne arıyorsa, kim ne istiyorsa onu bir parmak dokunuşunda, tuşların soluk fosforlu tuşlarına kadar getirdi.

Eskiden tek başıma çıktığım yolumda hep yalnızlıktan dem vururken:

-' Yoruldum artık seni aramaktan. Bir ömür geçti farkına varamadan, akıp gitti deli coşkun ÇORUH gibi seneler. Aynalar küskün, gönül yorgun, yürek isyan da. Gurbet yedi bitirdi beni, bir dost selamına ve muhabbetine kul köle oldum, Neredesin ey dost neredesin?

Beni soracak olursan. Seni beklemekteyim Abislerde...

Diye sızlanırken, dostu uzaklarda ararken, meğer aradığım yeri bilememişim. Tuşların arkasında bir nefes ötedeymiş.

SENDE YAZ adı verilen sevginin ve dostluğun yoğun olduğu sitede ömür boyu seyyah olup âlemi gezsek bile, bulamayacağımız kadar orkide gibi nadide güzel dostlarımızın olduğunu fark ettim. Sayın yöneticilerimiz daha iyiyi bulmak için, hep anketler yapıp öz eleştiri yapıyorlar ve niçin bu sitedesiniz diye soruyorlar ya:

-"Sen de yaz kaliteli site mi? Samimi bir ortam olduğu için mi? Çok iyi yazarlar olduğu için mi? Tarafsız ve adil olduğu için m? Yoksa: Çok enerjik ve çok hareketli olduğu için mi buradasınız".

Efendim bedeni parçalara bölerseniz, bir güzelliği veya sevgiyi neden, niçin ve nasıl vs gibi sorularla belli bir açıklamasını isterseniz, ne bütünlük, ne sevgi ve nede güzellik kalır. Bazı şeyler orijinal haliyle güzeldir. Anketteki tüm güzellikleri bir arada bulmak ne güzel!

SENDE YAZ SİTESİNDE BİR BÜTÜNÜN PARÇALARI GİBİ HEPSİNDEN VAR

Bu dostluk seli, bir çakıl taşının sudaki dalgaları gibi dağılsa uzaklara dünyayı sevgi çiçekleri sarar. Düşmanlıklar neye yarar. Kötülükten kim ne kazanmış bu güne kadar. Zaten dünya bir ateş topuna dönmedi mi? Bir ateşte biz yakacağımıza, yüreğimizdeki esen fırtına ateşi harlandırmak yerine, neden söndürmüyoruz sevgi seli ile yanan bu ateşi.

Sitemizde günlük yayınlanan şiir ve muhtelif konulardaki yazıların değerlendirilmesinde: gerek yapılan yorumlar, gerekse şiir ve bazılar yazılar altın yıldızla taltif edilip günün şiiri ve yazısı yorumu olarak

değerlendiriliyor.Naçizane bu güne kadar yazdığım bazı şiirlerim için ve yaptığım bazı yorumlarımın altın yıldızla değerlendirilmesiyle edebiyat deryasında henüz yeni emeklemeğe başlayan bir çocuğun adım atması gibi mutlu oldum.Tüm dostlarıma ve sayın site yöneticilerime sonsuz şükranlarımı ve teşekkürlerimi sunuyorum.